

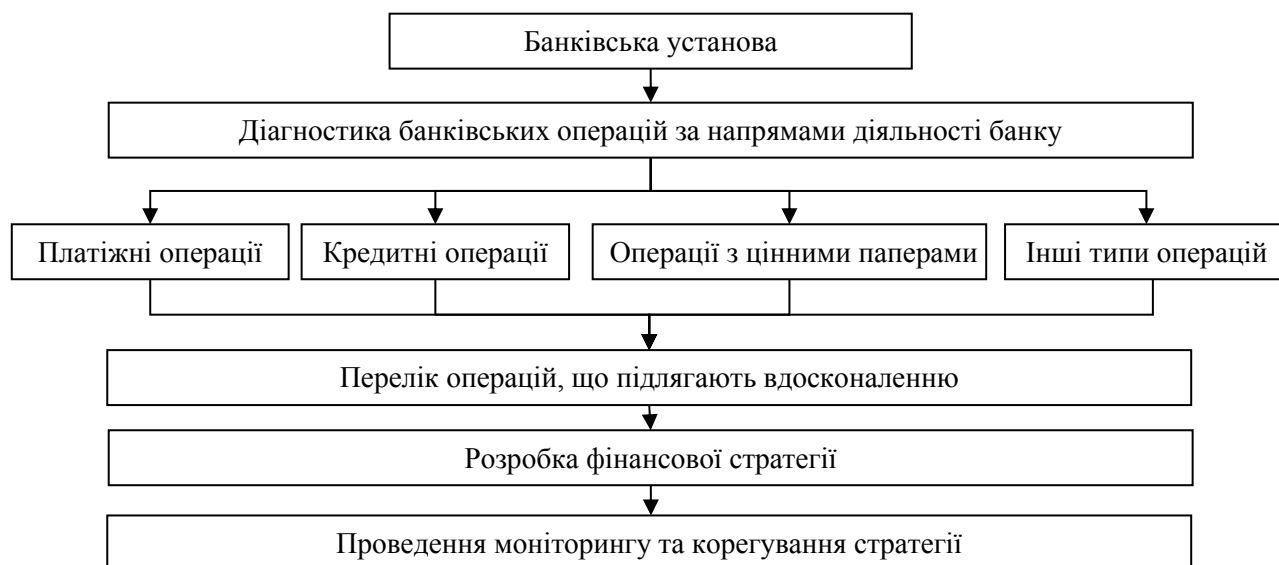
3. Кулиш Т. В. Альтернативы развития предприятий на рынке молока и молочных продуктов с учетом факторов макросреды. *Актуальные проблемы экономики, менеджмента и маркетинга в современных условиях: материалы Междунар. науч.-практ. конф./Алматин. акад. экономики и статистики. Алматы, 2019. С. 347–351.*
4. Кулиш Т. В. Маркетинговые исследования поведения потребителей на рынке молока и молочных продуктов. *Трансформация опыта менеджмента агробизнеса Европейского Союза в Казахстан и страны Центральной Азии: материалы XI Междунар. науч.-практ. конф./«Дулатовские чтения – Костанай».* 2019. С. 151–156.
5. Legeza D. G. Management of Competitiveness of Dairy Enterprises. *Збірник наукових праць Таврійського державного агротехнологічного університету. Економічні науки.* 2014. № 3 (27). С. 11–16.

Таран Л. – студентка

Науковий керівник: к. е. н., доц.
І. Ховрак
Кременчуцький національний
університет імені Михайла
Остроградського
м. Кременчук, Україна

Розробка фінансової стратегії розвитку банківських установ

Розвиток банківського сектору знаходиться під впливом значної кількості дестабілізуючих факторів, що діють як на рівні окремої установи, так і а рівні всієї банківської системи (макроекономічна та політична нестабільність, нестабільність валютних курсів, зменшення довіри до банків, зменшення лояльності працівників та клієнтів) [1–4]. Тому для ефективного функціонування банківських установ необхідна розробка фінансової стратегії розвитку з дотриманням наступних принципів: принцип наукового обґрунтування та актуалізації методик, що застосовуються в процесі побудови стратегії, комплексна діагностика фінансового стану банку, принцип неперервності, принцип спавставності вихідних даних і результуючих показників ефективності функціонування банку, принцип транспарентності, принцип об’єктивності. Загальний алгоритм розробки фінансової стратегії розвитку банківських установ наведено на рис. 1.

Рис. 1. Алгоритм розробки фінансової стратегії розвитку банківських установ

Джерела та література

1. Кучеренко В. В., Данкевич Р., Тринчук В. В. *Форми інтеграції банківського і страхового капіталу: монографія.* Львів: Галичина-Прес, 2018. С. 284.
2. Полінкевич О. М. *Управління розвитком підприємства в умовах фінансової кризи. Економічний форум.* 2012. № 2. С. 412–423.
3. Ховрак І. В. *Побудова культури довіри у банківському та страховому секторах. Фінансові послуги.* 2017. № 3. С. 3–6.
4. Ховрак І. В., Семко Т. В. *Ефективність функціонування корпоративного сектору національної економіки: монографія.* Кременчук: ТОВ «Кременчуцька міська друкарня», 2013. 276 с.

Тарарусь Ю. – доц.;
Дріль Н. – асистент
Харківський національний
університет міського господарства
імені О. М. Бекетова
м. Харків, Україна

Застосування управління «за результатами» в процесі обґрунтування стратегії організації

Ринкові умови господарювання передбачають прояв і необхідність врахування таких ключових факторів як: забезпечення права приватної власності та державна підтримка підприємницької діяльності з дотриманням інтересів суб'єктів ринку; наявність конкуренції і зміни її інтенсивності; концентрація капіталу, що проявляється в процесі створення та функціонування транснаціональних корпорацій та ін. Одним з найбільш важливих факторів досягнення успіху в умовах ринкової нестабільності та високого ризику здійснення діяльності підприємств є наявність стратегії розвитку та її належна реалізація. У той же час, відсутність стратегії розвитку приводить до того, що підприємства зосереджуються на тактичних завданнях, ігноруючи досягнення стратегічних цілей.

Актуальність проблем стратегічного розвитку підприємств та організацій підтверджується наявністю значної кількості наукових публікацій у цій сфері. Серед сучасних публікацій варто особливо виділити роботи таких дослідників як: О. М. Гребінчук, А. Рачинський, Ж. Г. Чухла, Ю. О. Юрченко та ін. [1–4].

Разом з тим, проблемам обґрунтування та реалізації стратегії не приділяється належної уваги і, на нашу думку, вони потребують більш ретельного дослідження.

У науковій літературі виділяється декілька підходів щодо організації системи управління залежно від її орієнтирів, що застосовуються для обґрунтування управлінських рішень.

Управління за цілями – передбачає формулювання цілей різного рівня з визначенням їх ієрархії і побудовою так званого «дерева цілей». При цьому найбільш важливою ціллю організації вважається її місія, що характеризує зміст і сенс її функціонування у стратегічній перспективі.

Управління за результатами – пов'язане із обґрунтуванням цільових показників діяльності організації, що відображають міру досягнення цілей. Такі показники також можуть бути представлені у вигляді ієрархічної системи, але замість місії визначаються інтегральні показники за напрямками діяльності. Таким чином, управління за результатами також відображає досягнення цілей організації, але, на відміну від попереднього підходу, результати застосування управління за результатами є більш конкретними, бо в процесі реалізації стратегії фактичні показники порівнюють з нормативними.

Програмно-цільовий підхід – активно застосовується для обґрунтування стратегії розвитку підприємств, що репрезентують державний сектор економіки і полягає у розробці комплексу планів і програм довгострокового розвитку, що відображають різні аспекти функціонування підприємств.